

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ Β2 ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 213 1604 548
ΦΑΞ : 213 1604 567

Καλλιθέα, 21/09/2015

Αριθμός απόφασης: 44

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 70Β' «Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής Προσφυγή» του ν. 2238/1994 (Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος, ΦΕΚ Α' 151), όπως αυτές προστέθηκαν με το ν.4152/2013, περίπτωση 1, υποπαράγραφος Α.5, παράγραφος Α, άρθρο πρώτο (ΦΕΚ Α'107), καθώς και τις διατάξεις της περίπτωσης 2α της ίδιας υποπαραγράφου του ίδιου νόμου.

β. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ 3367/31.12.2013, Τεύχος Β') «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».

γ. Του Π.Δ. 111/14 (ΦΕΚ 178 Α'/29.08.2014).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 7 της ΠΟΛ 1002/2013 (ΦΕΚ Β'55/16.1.2014) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων περί εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 63 του ν.4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής Προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1.01.2014.

3. Τις διατάξεις των παραγράφων 5, 6 και 7 του άρθρου 46 του ν.4174/2013 (ΦΕΚ 170/Α'/26.07.2013), όπως ισχύουν.

4. Τις διατάξεις της Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων ΠΟΛ.1282/2013 (ΦΕΚ 54/Β'/16.01.2014), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 6 του άρθρου 46 του ν.4174/2013, όπως αυτή τροποποιήθηκε και ισχύει με την ΠΟΛ 1038/2015 Απόφαση της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 239/17-02-2015).

5. Την ΠΟΛ 1069/04.03.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

6. Την με αριθ. Πρωτ. Δ.Ε.Δ. 0012895 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ/τ. Β'/17-04-2014) απόφαση για «παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής» του Προϊσταμένου της Δ/σης Επίλυσης Διαφορών.
7. Την ΠΟΛ 1144/03-07-2015 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών, «Επιμήκυνση των προθεσμιών για την έκδοση αποφάσεων επί ενδικοφανών προσφυγών ενώπιον της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης».
8. Την υπ' αριθμ. ΠΟΛ 1192/12.8.2014 με την οποία κοινοποιήθηκαν οι διατάξεις της υποπαραγράφου 1β' του άρθρου 232 του ν.4281/2014 (ΦΕΚ 160Α'/8.8.2014) «Μέτρα στήριξης ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, οργανωτικά θέματα Υπουργείου Οικονομικών και άλλες διατάξεις», αναφορικά με την αναστολή της προθεσμίας για την άσκηση της προβλεπόμενης από το άρθρο 63 του ν. 4174/2013 ενδικοφανούς προσφυγής ενώπιον της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης (ήδη μετονομασθείσας σε Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών), καθώς και της προθεσμίας για την έκδοση αποφάσεων επί ενδικοφανών προσφυγών από την ως άνω Υπηρεσία, κατά το χρονικό διάστημα από 1 έως 31 Αυγούστου.
9. Την υπ' αριθ./2015 πράξη του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Πρέβεζας για τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, που εφαρμόστηκαν σε βάρος της επιχείρησης «.....», καθώς και σε βάρος μεταξύ άλλων του, ως Αντιπροέδρου αυτής απόέως, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθ. 46 του ν.4174/2013 σε συνδυασμό με αυτές της ΠΟΛ. 1282/2013 Απόφασης του Γ.Γ.Δ.Ε.
10. Την από/2015 Ειδική Έκθεση Ελέγχου της Δ.Ο.Υ. Πρέβεζας, σχετικά με την ανωτέρω εταιρεία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθ. 46 του ν.4174/2013 σε συνδυασμό με αυτές της ΠΟΛ. 1282/2013 Απόφασης του Γ.Γ.Δ.Ε. .
11. Την από/2015 και με αριθ. πρωτοκόλλου, κατατεθείσα στη Δ.Ο.Υ. Πρέβεζας, ενδικοφανή προσφυγή του, για την ακύρωση και εξαφάνιση, άλλως την τροποποίηση και μεταρρύθμιση επί τα βελτίω της με αριθ./2015 πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Πρέβεζας, με την οποία εφαρμόστηκαν σε βάρος του τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου.
12. Την από/2015 έκθεση απόψεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Πρέβεζας επί της ανωτέρω ενδικοφανούς προσφυγής.
13. Την από/2015 εικόνα φορολογούμενου από το σύστημα taxis.
14. Την από/2015 εισήγηση του Β2 Τμήματος Νομικής Υποστήριξης της Υπηρεσίας μας.

Επί της από/2015 και με αριθ. πρωτ. κρινόμενης ενδικοφανούς προσφυγής τουγια την ακύρωση και εξαφάνιση, άλλως την τροποποίηση και μεταρρύθμιση επί τα βελτίω της με αριθ./2015 πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Πρέβεζας, με την οποία εφαρμόστηκαν τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου σε βάρος του, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του Ν.4174/2013, όπως ισχύουν, και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων καθώς και των προβαλλόμενων λόγων της προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Ο προσφεύγων, στην αριθ./2015 ενδικοφανή προσφυγή του αιτείται την ακύρωση και εξαφάνιση, άλλως την τροποποίηση και μεταρρύθμιση επί τα βελτίω της με αριθ./2015 πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Πρέβεζας, με την οποία εφαρμόστηκαν τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου σε βάρος του, επικαλούμενος τα κάτωθι:

- α) Η προσβαλλόμενη πράξη είναι αόριστη κι επομένως ακυρωτέα.
- β) Δεν τηρήθηκε ο ουσιώδης τύπος της προηγούμενης ακρόασης.
- γ) Ουδεμία σχέση είχε με τη διοίκηση ή διαχείριση ή εκπροσώπηση του ελεγχόμενουκι επομένως εσφαλμένως εφαρμόστηκαν σε βάρος του τα διασφαλιστικά μέτρα.
- δ) Απαραδέκτως διευρύνεται, με τις διατάξεις της ΠΟΛ 1282/2013, ο κύκλος των προσώπων σε βάρος των οποίων εφαρμόζονται τα διασφαλιστικά μέτρα του άρθ. 46 ν.4174/2013 ανάλογα με την ιδιότητα που κατέχουν, κι όχι με γνώμονα την συμμετοχή τους, από οποιαδήποτε αιτία, στη διοίκηση ή διαχείριση ή εκπροσώπηση οποιουδήποτε νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας.
- ε) Με την εφαρμογή των διασφαλιστικών μέτρων του άρθ. 46 ν.4174/2013 παραβιάζονται βασικές αρχές του Συντάγματος, όπως προκύπτει και από σχετική νομολογία του ΣτΕ (ΣτΕ ΟΛ 3316/2014). Επιπλέον, οι ανωτέρω διατάξεις δεν έχουν αναδρομική ισχύ και δεν εφαρμόζονται σε γεγονότα ή νομικές καταστάσεις κατά τις οποίες ίσχυαν οι ευνοϊκότερες διατάξεις του άρθ. 14 του ν.2523/97.

Επειδή, όπως ορίζεται στις διατάξεις του άρθ. 64 του ν.4174/2013: *«Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου.»*.

Επειδή, με τις διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθ. 17 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ν.2690/1999) ορίζεται ότι: *«1. Η ατομική διοικητική πράξη πρέπει να περιέχει Αιτιολογία, η οποία να περιλαμβάνει τη διαπίστωση της συνδρομής των κατά νόμο προϋποθέσεων για την έκδοσή της.*

2. Η Αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική, επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, εκτός αν προβλέπεται ρητώς στο νόμο ότι πρέπει να περιέχεται στο σώμα της πράξης.».

Επειδή, όπως προκύπτει από την από/2015 Ειδική Έκθεση Ελέγχου της Δ.Ο.Υ. Πρέβεζας, αποδεικνύονται πλήρως οι σχετικές παραβάσεις διότι αναφέρονται αναλυτικά, αιτιολογημένα και επαρκώς όλα τα απαραίτητα στοιχεία. Πιο συγκεκριμένα, αναφέρονται λεπτομερώς τα αίτια του διενεργηθέντος ελέγχου, οι διαπιστώσεις και το πόρισμα του ελέγχου, τα πρόσωπα (νομικό και φυσικά) σε βάρος των οποίων λαμβάνονται τα μέτρα, καθώς και οι ισχύουσες νομικές διατάξεις.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 6 (προηγούμενη ακρόαση του ενδιαφερόμενου) του ν.2690/1999: «Αν η άμεση λήψη του δυσμενούς μέτρου είναι αναγκαία για την αποτροπή κινδύνου ή λόγω επιτακτικού δημόσιου συμφέροντος, είναι, κατ' εξαίρεση, δυνατή η, χωρίς προηγούμενη κλήση του ενδιαφερομένου, ρύθμιση. Αν η κατάσταση που ρυθμίστηκε είναι δυνατόν να μεταβληθεί, η διοικητική αρχή, μέσα σε χρονικό διάστημα δεκαπέντε (15) ημερών, καλεί τον ενδιαφερόμενο να εκφράσει τις απόψεις του σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, οπότε και προβαίνει σε τυχόν νέα ρύθμιση. Αν η πιο πάνω προθεσμία παρέλθει άπρακτη, το μέτρο παύει αυτοδικαίως, και χωρίς άλλη ενέργεια, να ισχύει».

Από τον συνδυασμό των ως άνω αναφερομένων προκύπτει ότι, με τις διατάξεις του άρθρου 14 του ν. 2523/1997 (και κατ' επέκταση των διατάξεων του άρθ. 46 του ν.4174/2013, με τις οποίες αφενός ενσωματώθηκαν και αφετέρου καταργούνται σιωπηρώς οι διατάξεις του άρθ. 14 του Ν.2523/97) θεσπίστηκε η λήψη απαγορευτικών μέτρων σε περιπτώσεις που διαπιστώνεται μεγάλης έκτασης φοροδιαφυγή και επιδιώκεται με αυτά η προστασία των συμφερόντων του Δημοσίου και η ταχύτερη είσπραξη των βεβαιωμένων και ληξιπρόθεσμων απαιτήσεων του από τους αμελείς και δύστροπους οφειλότες. Ο σκοπός αυτός έχει αναχθεί από το νομοθέτη, επιτρεπώς κατά το Σύνταγμα, σε σκοπό δημοσίου συμφέροντος, που συνίσταται στην αποτροπή της απώλειας εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού, με επακόλουθο την υστέρηση των δημοσίων εσόδων.

Παράλληλα, τα ως άνω προληπτικά μέτρα λαμβάνονται άμεσα και «εξαιρετικά», προτού ο παραβάτης φροντίσει να μεταβιβάσει τα περιουσιακά του στοιχεία και να αποσύρει τις καταθέσεις του, ιδιαίτερα σε περιπτώσεις διαπίστωσης είτε διακράτησης εκ μέρους των επιχειρήσεων – παραβατών εσόδων του Δημοσίου προερχόμενα από παρακρατούμενους ή επιρριπτόμενους φόρους, είτε έκδοσης εικονικών και πλαστών φορολογικών στοιχείων ή λήψης και χρήσης εικονικών φορολογικών στοιχείων ή νόθευσης φορολογικών στοιχείων.

Κατ' επέκταση, ορθά εκ του νόμου, για τις περιπτώσεις «λήψης των μέτρων διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου» (άρθρο 6 παρ. 3 ν. 2690/99), εξαιρείται η προηγούμενη ακρόαση των φορολογικών παραβατών, επειδή προέχει το Δημόσιο συμφέρον, και επίσης, ορθά προβλέπεται από το νόμο ότι στις συγκεκριμένες περιπτώσεις και μόνο όταν είναι δυνατόν η κατάσταση που ρυθμίστηκε να μεταβληθεί, η διοικητική αρχή, μέσα σε χρονικό διάστημα δεκαπέντε (15) ημερών, καλεί τον ενδιαφερόμενο να εκφράσει τις απόψεις του, οπότε και προβαίνει σε τυχόν νέα ρύθμιση.

Η ως άνω διαδικασία, όπως προκύπτει από την από/2015, συνημμένη στην ανωτέρω ενδικοφανή προσφυγή, κλήση προς ακρόαση προς τον προσφεύγοντα, τηρήθηκε ορθώς από την αρμόδια φορολογική αρχή, όποτε δεν τίθεται θέμα παράνομης εφαρμογής των διασφαλιστικών μέτρων.

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 1 περ. β' και γ' του άρθρ. 55 του ν.4174/2013 ορίζεται ότι:
«1. Για τους σκοπούς του Κώδικα, ως «φοροδιαφυγή» νοείται:

β) η μη απόδοση, ανακριβής απόδοση, συμψηφισμός, έκπτωση ή διακράτηση φόρου προστιθέμενης αξίας και παρακρατούμενων και επιρριπτόμενων φόρων, τελών ή εισφορών, καθώς και η μη επιβολή δήλωσης ή η υποβολή ανακριβούς δήλωσης με σκοπό τη μη πληρωμή των παραπάνω φόρων τελών ή εισφορών, εφόσον προβλέπεται από τις διατάξεις της φορολογικής νομοθεσίας που αφορά φόρους που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα.[...],

γ) η είσπραξη επιστροφής των παραπάνω φόρων από τη Φορολογική Διοίκηση μετά από παραπλάνηση της Φορολογικής Διοίκησης με την παράσταση ψευδών γεγονότων ως αληθινών ή με αθέμιτη παρασιώπηση ή απόκρυψη αληθινών γεγονότων.».

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «5. Εφόσον η Φορολογική Διοίκηση διαπιστώνει παραβάσεις φοροδιαφυγής κατά την έννοια των περιπτώσεων β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 55 αθροιστικά άνω του ποσού των εκατό πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ ή κατά την έννοια των περιπτώσεων δ' και ε' της παρ. 1 του άρθρ. 55 του Κώδικα εφόσον η αξία των συναλλαγών των φορολογικών στοιχείων υπερβαίνει αθροιστικά το ποσό των τριακοσίων χιλιάδων (300.000) ευρώ, μπορεί, βάσει ειδικής έκθεσης ελέγχου, να επιβάλλει σε βάρος του παραβάτη προληπτικά ή διασφαλιστικά του δημοσίου συμφέροντος μέτρα άμεσου και επείγοντος χαρακτήρα. Ειδικότερα η Φορολογική Διοίκηση μπορεί να μην παραλαμβάνει και να μην χορηγεί έγγραφα που απαιτούνται για τη μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων. Στην περίπτωση αυτή δεσμεύεται το πενήντα τοις εκατό (50%) των καταθέσεων, των πάσης φύσεως λογαριασμών και παρακαταθηκών και του περιεχομένου των θυρίδων του παραβάτη. Το μη χρηματικό περιεχόμενο θυρίδων και οι μη χρηματικές παρακαταθήκες, δεσμεύονται στο σύνολό τους».

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 6 του αρ. 46 του Ν.4174/2013 ορίζεται ότι : «6. Τα μέτρα της παραγράφου 5 επιβάλλονται σωρευτικά σε βάρος των ομορρύθμων εταίρων προσωπικών εταιριών, καθώς και σε βάρος κάθε προσώπου εντεταλμένου από οποιαδήποτε αιτία στη διοίκηση ή διαχείριση ή εκπροσώπηση οποιουδήποτε νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας από την τέλεση της παράβασης και εφεξής, ανεξάρτητα αν έχουν αποβάλει την ιδιότητα αυτή στην περίπτωση οποιασδήποτε παράβασης φοροδιαφυγής των περιπτώσεων β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 55, και ανεξαρτήτως των χρηματικών ορίων που τίθενται στο δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης β', και κατά την τέλεση αυτής στην περίπτωση οποιασδήποτε παράβασης φοροδιαφυγής των περιπτώσεων δ' και ε' της παρ. 1 του άρθρου 55 του Κώδικα.

Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα εξειδικεύονται τα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου, καθορίζονται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες τα μέτρα αίρονται εν όλω ή εν μέρει και οι περιπτώσεις μη εφαρμογής τους, προσδιορίζεται ο χρόνος διατήρησης αυτών και κάθε άλλο ειδικότερο θέμα. [...]».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθ. 2 παρ. 1 της ΠΟΛ 1282/2013, όπως αυτή τροποποιήθηκε και ισχύει με την ΠΟΛ. 1038/2015 Απόφαση της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων, ορίζεται ότι «1. Τα μέτρα της παρ. 5 του άρθ. 46 του ν.4174/2013, επιβάλλονται σωρευτικά σε βάρος των παραβατών νομικών προσώπων ή νομικών οντοτήτων και σε βάρος νομικών ή φυσικών προσώπων ή οντοτήτων που έχουν ή είχαν μία από τις παρακάτω ιδιότητες από την τέλεση οποιασδήποτε παράβασης φοροδιαφυγής των περιπτώσεων β' και γ' της παρ. 55 του ν.4174/2013, όπως ισχύει και μέχρι την επιβολή των μέτρων, ανεξάρτητα εάν κατά την επιβολή των μέτρων έχουν αποβάλλει την ιδιότητα αυτή με οποιαδήποτε τρόπο ή για οποιαδήποτε αιτία, και προκειμένου:

δ) Για συνεταιρισμούς και ενώσεις αυτών στους προέδρους, στους αντιπροέδρους, στους γραμματείς, στους ταμίες, ως και εν γένει σε κάθε πρόσωπο εντεταλμένο είτε άμεσα από το νόμο, είτε από ιδιωτική βούληση, είτε με δικαστική απόφαση, είτε από οποιαδήποτε αιτία στη διοίκηση ή διαχείριση ή εκπροσώπηση αυτών.».

Εξάλλου, σύμφωνα με την υπ' αριθ. 91/2004 γνωμοδότηση της Ολομέλειας του Ν.Σ.Κ, την οποία έκανε αποδεκτή ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, κρίθηκε ότι η διάταξη της παρ. 1 του άρθ. 14 του ν. 2523/97, όπως αρχικά ίσχυσε, επεξέτεινε τη λήψη των μέτρων σε βάρος όλων των προσώπων που κατά τις διατάξεις της παρ. 1 έως και 4 του άρθ. 20 του ν. 2523/97, θεωρούνται αυτουργοί για το αδίκημα της φοροδιαφυγής για μη απόδοση ή ανακριβή απόδοση Φ.Π.Α και παρακρατούμενων φόρων, τελών ή εισφορών (άρθρο 18 ν. 2523/97), χωρίς να επιμερίζει την ευθύνη τους ανάλογα με το χρονικό διάστημα που είχαν τη σχετική ιδιότητα. Αρκεί δηλαδή για την επιβολή των μέτρων σε βάρος των παραπάνω προσώπων, ότι αυτοί είχαν μία από τις ιδιότητες των παρ. 1 έως και 4 του ως άνω άρθρου 20 του ν. 2523/97 από τη γένεση της υποχρέωσης προς απόδοση στο Δημόσιο των παρακρατούμενων φόρων μέχρι το χρόνο λήψης των μέτρων. Η ίδια ερμηνευτική προσέγγιση δεν διαφοροποιείται, σύμφωνα με την ίδια ως άνω Γνωμοδότηση, στην περίπτωση της λήψης και χρήσης εικονικών φορολογικών στοιχείων, έκδοσης εικονικών, πλαστών φορολογικών στοιχείων και νόθευσης τέτοιων στοιχείων, εφόσον η αξία των συναλλαγών αθροιστικά λαμβανομένη κατά το χρόνο διαπίστωσης των παραβάσεων, υπερβαίνει το οριζόμενο ποσό.

Σημειώνουμε δε, ότι με τις διατάξεις του άρθ. 46 παρ. 6 του ν.4174/2013, αφενός ενσωματώθηκαν και αφετέρου καταργούνται σιωπηρώς οι διατάξεις του άρθ. 14 του ν. 2523/97, και επιπλέον, τόσο στην ΠΟΛ. 1282/2013 Απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Γ.Γ.Δ.Ε., η οποία εκδόθηκε σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις της παρ. 6 του ανωτέρω άρθρου, όσο και στην αιτιολογική έκθεση του ίδιου άρθρου και νόμου, αναφέρεται η ανάγκη ενσωμάτωσης στο σύστημα του Κ.Φ.Δ. των ήδη προβλεπόμενων στο άρθ. 14 του Ν.2523/97 διασφαλιστικών μέτρων.

Επειδή, με το άρθρο 43 παρ. 2 του Συντάγματος ορίζεται ότι: «Ύστερα από πρόταση του αρμοδίου Υπουργού επιτρέπεται η έκδοση κανονιστικών διαταγμάτων, με ειδική εξουσιοδότηση

νόμου και μέσα στα όριά της. Εξουσιοδότηση για έκδοση κανονιστικών πράξεων από άλλα όργανα της διοίκησης επιτρέπεται προκειμένου να ρυθμιστούν ειδικότερα θέματα ή θέματα με τοπικό ενδιαφέρον ή με χαρακτήρα τεχνικό ή λεπτομερειακό». Όπως δε γίνεται παγίως δεκτό (ΣΤΕ Ολομ. 2186/2013, 1210/2010, 2815/2004) ως «ειδικότερα θέματα», για τη ρύθμιση των οποίων επιτρέπεται η παροχή νομοθετικής εξουσιοδότησης στα όργανα της Διοίκησης, νοούνται εκείνα τα οποία αποτελούν, κατά το περιεχόμενό τους και σε σχέση με την ουσιαστική ρύθμιση που περιέχεται στο νομοθετικό κείμενο, μερικότερη περίπτωση ορισμένου θέματος που αποτελεί το αντικείμενο της νομοθετικής ρυθμίσεως.

Επειδή, περαιτέρω, σύμφωνα με την υπ' αριθ. 90/2015 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Κομοτηνής (Προεδρική Διαδικασία), σε σχέση με τη νομιμότητα των παρεχομένων εξουσιοδοτήσεων «...η ως άνω εξουσιοδότηση δεν αντίκειται στο άρθρο 43, παρ. 2 του Συντάγματος, διότι είναι ειδική, προσδιορίζουσα συγκεκριμένα το αντικείμενο της κανονιστικής ρύθμισης, όπως απαιτεί το εδ. α' της ανωτέρω συνταγματικής διατάξεως, το δε αντικείμενό της ανάγεται πράγματι σε θέματα ειδικότερα, κατά την έννοια του εδ. β', της παρ. 2 του άρθρου 43 του Συντάγματος. Περαιτέρω δε η συμπερίληψη και των αντιπροέδρων των Δ.Σ. των ημεδαπών ανωνύμων εταιριών μεταξύ των ανωτέρω προσώπων δεν κείται εκτός της εν λόγω εξουσιοδότησης, καθόσον αφενός μεν με την εν λόγω εξουσιοδοτική διάταξη καταλείπεται στη Διοίκηση έδαφος προς ειδικότερη ρύθμιση των εν λόγω προσώπων, αφετέρου δε μεταξύ των προσώπων τα οποία είναι εντεταλμένα από οποιαδήποτε αιτία στη διοίκηση ή διαχείριση ή εκπροσώπηση οποιουδήποτε νομικού προσώπου δύναται να είναι και ο αντιπρόεδρος ανωνύμου εταιρίας. Τα δε περί του αντιθέτου προβαλλόμενα από τον προσφεύγοντα είναι αβάσιμα.». Το ίδιο ως άνω σκεπτικό ισχύει βέβαια και για τους αντιπροέδρους, γραμματείς, ταμίες των συνεταιρισμών και των ενώσεων αυτών.

Επειδή, αναφορικά με την εφαρμογή των ευνοϊκότερων προϋσχυόντων διατάξεων των άρθ. 14 και 20 ν.2523/97, σχετικά με τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, αντί αυτών του άρθ. 46 ν.4174/2013, σημειώνουμε ότι σύμφωνα με την ανωτέρω απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Κομοτηνής «... δεν τίθεται ζήτημα αναδρομικότητας για το λόγο τα επίδικα μέτρα λήφθηκαν μετά την εφαρμογή του ν.4174/2013, ήτοι βάσει του ειδικού νομικού καθεστώτος που ίσχυε κατά τη σύνταξη της ειδικής έκθεσης ελέγχου και όχι βάσει αυτού που ίσχυε κατά το χρόνο τέλεσης της φορολογικής παράβασης,...».

Επειδή, σχετικά με την παράβαση βασικών αρχών του Συντάγματος καθώς και της ΕΣΔΑ, ως απόρροια της εφαρμογής των ως άνω διασφαλιστικών μέτρων, σημειώνουμε ότι, με την αριθ. 3316/2014 απόφαση της Ολομέλειας του ΣΤΕ (η οποία εκδόθηκε ύστερα από παραπομπή σχετικής αίτησης στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου, κατόπιν της υπ' αριθμ. 1032/2013 αποφάσεως του Δ' Τμήματος αυτού), κρίθηκε, αποκλειστικά και μόνο, ότι η διάταξη του άρθ. 30 παρ. 5 περ. ε' του

ν.3296/2004, (βάσει του οποίου το ΣΔΟΕ προβαίνει, σε ειδικές περιπτώσεις διασφάλισης συμφερόντων του Δημοσίου ή περιπτώσεις οικονομικού εγκλήματος και μεγάλης έκτασης φοροδιαφυγής και λαθρεμπορίου, σε δεσμεύσεις τραπεζικών λογαριασμών και περιουσιακών στοιχείων), αντίκειται στα άρθ. 5 παρ. 1, 17 παρ.1 και 25 παρ.1 του Συντάγματος και στο άρθ. 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ. Η ανωτέρω απόφαση εκδόθηκε με βάση το σκεπτικό ότι οι εν λόγω διατάξεις περιλαμβάνουν αόριστες έννοιες, με αποτέλεσμα να καταλείπεται ευρύτατο περιθώριο διακριτικής ευχέρειας στη Διοίκηση, χωρίς να καθορίζονται από τον ίδιο το νομοθέτη, κατά τρόπο αρκούντος σαφή και συγκεκριμένο, οι προϋποθέσεις της επιβολής του μέτρου. Περαιτέρω, ο νομοθέτης δεν θέτει περιορισμό ως προς την έκταση των περιουσιακών στοιχείων που δεσμεύονται από τη Διοίκηση, ούτε ως προς τη χρονική διάρκεια της δέσμευσης, καθώς επίσης δεν ρυθμίζεται η διαδικασία της επιβολής και της άρσης της δέσμευσης αυτής.

Αντιθέτως, στις διατάξεις των παρ. 5 και 6 του άρθ. 46 του ν.4174/2013 αναφέρονται επακριβώς οι προϋποθέσεις εφαρμογής των εν λόγω διασφαλιστικών μέτρων, ενώ στις διατάξεις της ΠΟΛ 1282/2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, η οποία εκδόθηκε σύμφωνα με τη νομοθετική εξουσιοδότηση προς το Γενικό Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων της παρ. 6 του ανωτέρω άρθρου και νόμου, και η οποία τροποποιήθηκε – συμπληρώθηκε με τις διατάξεις της ΠΟΛ 1038/2015 Απόφασης της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων, περιγράφονται λεπτομερώς τα ανωτέρω διασφαλιστικά μέτρα και οι προϋποθέσεις επιβολής τους (άρθρο 1), τα πρόσωπα σε βάρος των οποίων αυτά επιβάλλονται (άρθρο 2), οι περιπτώσεις μη εφαρμογής τους (άρθρο 3), η διαδικασία εφαρμογής τους (άρθρο 4), καθώς και οι περιπτώσεις ολικής ή μερικής άρσης αυτών (άρθρο 6).

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 του ν.4174/2013, εμπροθέσμως και παραδεκτώς ασκούνται οι παρούσες προσφυγές ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών,

Επειδή όμως, σύμφωνα με τα ανωτέρω προεκτεθέντα, οι λόγοι για τους οποίους εφαρμόστηκαν τα μέτρα για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου με την αριθ./2015 πράξη του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Πρέβεζας σε βάρος μεταξύ άλλων του, ως Αντιπροέδρου απόέωςτης επιχείρησης με την επωνυμία «.....», εξακολουθούν να υφίστανται, και δεδομένου ότι έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 3 και 6 της ΠΟΛ. 1282/2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με την ΠΟΛ 1038/2015 Απόφαση της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων, όπου ορίζονται αντίστοιχα οι περιπτώσεις μη εφαρμογής καθώς και οι περιπτώσεις ολικής ή μερικής άρσης των διασφαλιστικών μέτρων,

Αποφασίζουμε

Την απόρριψη της αριθ./2015, κατατεθείσας στη Δ.Ο.Υ. Πρέβεζας, ενδικοφανούς προσφυγής του, Α.Φ.Μ.:, κατοίκου:– Πρέβεζα, αρμοδιότητας της Δ.Ο.Υ. Πρέβεζας, , για την ακύρωση και εξαφάνιση, άλλως την τροποποίηση και μεταρρύθμιση επί τα βελτίω της αριθ./2015 πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Πρέβεζας, με την οποία εφαρμόσθηκαν τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του Ν.4174/2013, όπως ισχύουν, σε βάρος του ανωτέρω, ως Αντιπροέδρου απόέωςτης επιχείρησης «..... ..» (Α.Φ.Μ.:).

Με εντολή του Προϊσταμένου της

Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών

Ακριβές Αντίγραφο

Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος

Διοικητικής Υποστήριξης

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΛΙΑΣ

Σημείωση: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμοδίων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).